

[Victor Larsen.]

virkelig Forhandling var der ikke Tale om. Derfor stiller vi Ændringsforslagene Nr. 2, 4, 5 og 6, og jeg skal tillade mig at motivere disse.

Ændringsforslag Nr. 2 angaar Lovforslagets § 2, og vi foreslaar her, at den Affattelse, som den oprindelige Lov har, bibeholdes. Der staar heri, at Grænsen mellem midlertidigt Arbejde og varigt Arbejde er 3 Uger, og saa er der givet den Dispensation, at Socialministeren for sit Vedkommende kan dispensere, naar som helst der gøres Indstilling, og naar han finder, Forholdene taler derfor. Det er, synes det os, en fri Maade at ordne Tingene paa: Kasserne kan indstille, Socialministeren bestemme, der er ingen som helst Begrænsning, de 5 Uger kan træde i Kraft, naar Ministeren skønner det. Saa begriber vi ærlig talt ikke, hvorfor man skulde gaa til en 5 Ugers Bestemmelse for alle Kasser. Det er dog ganske sikkert saaledes, at nogle af disse — derom har jeg begrundet Formodning — helst vil holde 3 Ugers Bestemmelsen, og vi ønsker altsaa for vort Vedkommende at bibeholde den oprindelige Affattelse af Loven.

Ændringsforslag Nr. 4 angaar det Beløb, som man har fundet det nødvendigt at foreslaa, nemlig de 12 Mill. Kr. til Udredelse af det offentlige. Allerede under første Behandling fremhævede den højtærede Minister og det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen, at det, der var Maalet for Arbejdsløsheds-kasserne, var at faa samlet en Formue paa 300 Kr. pr. Medlem. Vi for vort Vedkommende sagde allerede paa det Tidspunkt, at et saadant Maal havde vi for saa vidt ikke noget imod, at man satte sig, at man førte en Konsolideringspolitik, at Arbejdsløsheds-kasserne ejede en Formue. Det har vi intet imod, naturligvis ikke. Men naar man der udtrykkeligt angav, at man ønskede at naa 300 Kr. pr. Medlem, og det saa under Udvalgsbehandlingen viser sig, at for 100 000 Medlemmers Vedkommende, d. v. s. for omtrent en Fjerdedel af samtlige forsikrede Medlemmers Vedkommende, er der en Formue paa 300 Kr., saa siger vi: Ja, men saa kan man virkelig meget vel nedsætte de 12 Mill. Kr. med denne Fjerdedel, saaledes at man nøjes med de 9 Mill. Kr., og saaledes at man ikke yder noget Tilskud til disse Medlemmers Kasser, fordi man er naaet saa vidt her, som man ønsker. Dette er Begrundelsen for Ændringsforslagene Nr. 4 og 5.

Jeg vil gerne sige om vort Ændringsforslag Nr. 6, at det er mig ærlig talt ret

ubegribeligt, at Regeringspartierne ikke har taget det, der fra vor Side var ment som en Haandsrækning, nemlig at man i Stedet for dette Forslags oprindelige Affattelse ganske simpelt rettede sig efter gældende Lov, det vil sige refunderede med syv Tiendedele, saaledes som af os foreslaaet, efter Reglerne i Arbejdsløshedslovens Afsnit V og med tre Tiendedele efter Lov om den fælleskommunale Udligningsfond.

Jeg vil gerne indskrive den Bemærkning for at forhindre enhver Misforstaaelse, at der hermed naturligvis ikke for vort Vedkommende er givet nogen som helst Absolution for de uheldige Love, der her er Tale om. Vi forbeholder os fuld Frihed til fremdeles at kritisere dem. Men naar man skal ind i Realitetsforhandling om Tingene, saa maa man naturligvis, saaledes er Kaarene jo, rette sig efter gældende Lov, og der siger vi: Hvorfor i al Verden ikke fastholde det, som er gældende Lov i dette Land, men lave ganske nye Bestemmelser? Vi erkender, at Kommunerne ved dette Ryk, ved denne Omlægning af Understøttelsesaaret, sparer ret betydelige Beløb, for enkelte Kommuner Vedkommende skal det nok vise sig at blive temmelig betydelige Beløb. At Kommunerne derfor maa have deres Del af Omkostningerne ved dette, er en retfærdig og rimelig Ordning, men vi maa hævde, at der er ingen som helst Grund til at fravige de Regler, der nu engang er gældende, til at skabe nye Regler, selv om man maaske derved vilde opnaa at lette Statskassen for et eller andet Beløb. Vi finder derfor, at de af os foreslaaede Ændringer betyder sagligt, og jeg havde nær sagt fagligt, for de paagældende, for hele Samfundet en afgørende Forbedring af det foreliggende Lovforslag, og vi anbefaler de af os stillede Ændringsforslag til Vedtagelse i det høje Ting.

Rager: Jeg skal anbefale at stemme for det under Nr. 8 af Socialministeren stillede og af Udvalgets Flertal tiltraadte Ændringsforslag og kan anbefale at stemme imod de af de Konservative og af Venstre stillede Ændringsforslag, ligeledes imod de kommunistiske Ændringsforslag.

Med Hensyn til det Underændringsforslag, som er stillet af Det frie Folkeparti, vil jeg sige, at det kan ikke have meget Interesse for mig, om det bliver vedtaget eller ej. Det er et Underændringsforslag til Venstres ene Ændringsforslag, og da jeg foreslaar at forkaste Venstres Ændringsforslag, er det mig i og for sig ligegyldigt, hvilken Skikkelse det har, naar